

75

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 kwietnia 1969 r.

w sprawie wydawania z aptek otwartych i kolejowych leków i innych artykułów dozwoływanych do obrotu aptecznego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 oraz art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Apteki otwarte, zwane dalej „aptekami”, wydają leki i inne artykuły dozwoływane do obrotu aptecznego.

2. Właściwy do spraw zdrowia organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na wniosek zarządu aptek może:

- 1) wyznaczyć niektóre apteki do prowadzenia określonych leków i artykułów dozwoływanych do obrotu aptecznego oraz
- 2) zwolnić niektóre apteki od obowiązku prowadzenia pełnego asortymentu leków i innych artykułów dozwoływanych do obrotu aptecznego.

3. Organ określony w ust. 2 podejmując ustalenia, o których mowa w tym przepisie, w odniesieniu do leków stosowanych wyłącznie w lecznictwie zwierząt działa w porozumieniu z wojewódzkim zakładem weterynarii.

§ 2. 1. W aptece powinny stale znajdować się co najmniej 3 fiołki po 3000 jednostek antytoksycznych surowicy przeciwężcowej końskiej, 1 fiołka 3000 jednostek surowicy przeciwężcowej bydłowej i 3 ampułki po 1 ml anatoksyny tężcowej adsorbowanej (monowalentnej).

2. Ponadto w każdej aptece powinno stale znajdować się co najmniej 30 ml szczepionki przeciwko wścieklicznie w opakowaniach po 10 ml i po 2 ml; jednakże jeżeli w danej miejscowości są dwie lub więcej aptek, organ określony w § 1 ust. 2 może wyznaczyć aptekę lub apteki, w których powinny stale znajdować się szczepionki przeciw wścieklicznie.

3. Organ określony w § 1 ust. 2 wyznacza apteki, w których powinny stale znajdować się co najmniej 2 fiołki surowicy przeciw jadowi zmi, 100 ml surowicy przeciw jadowi kiełbasianemu oraz 10 fiołek surowicy przeciw zgorzeli gazowej.

4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą aptek wyznaczonych do prowadzenia leków gotowych zagranicznych i niektórych leków krajowych oraz skupu leków zagranicznych.

§ 3. W razie gdy w aptece brak jest żadanego leku lub innego artykułu dozwołonego do obrotu aptecznego, pracownicy farmaceutyczni apteki są obowiązani udzielić osobie zainteresowanej informacji o możliwości nabycia takiego leku lub artykułu, a ponadto, gdy lek powinien być niezwłocznie zastosowany, udzielić w dostępnych granicach pomocy w jego uzyskaniu.

§ 4. 1. Apteka wydaje leki:

- 1) na podstawie recepty odpowiadającej wymaganiom określonym w odrębnych przepisach,
- 2) bez recepty — wyłącznie leki gotowe nie zawierające w swym składzie środków odurzających ani środków bardzo silnie lub silnie działających oraz inne leki, które mogą być wydawane bez recept, ustalone w wykazie przewidzianym w ust. 2,
- 3) na podstawie zapotrzebowania.

2. Wykazy leków zawierających w swym składzie środki odurzające albo środki bardzo silnie lub silnie działające, które mogą być wydawane z aptek bez recept (ust. 1 pkt 2), ustala Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Apteka wydaje leki na podstawie zapotrzebowań wystawianych przez:

- 1) zakład leczniczy, weterynaryjny lub inny zakład, którego zadania obejmują udzielanie świadczeń leczniczych,
- 2) zakład pracy lub instytucję,
- 3) armatora,

4) lekarza, lekarza dentystę, lekarza weterynarii, felczera lub technika weterynarii.

2. Na podstawie zapotrzebowania zakładu pracy lub instytucji (ust. 1 pkt 2) apteka wydaje tylko leki objęte zestawami apteczek pierwszej pomocy oraz leki, które mogą być wydawane bez recepty, a na podstawie zapotrzebowania armatora (ust. 1 pkt 3) — leki objęte zestawami apteczek okrętowych.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi dane, które powinno zawierać zapotrzebowanie.

§ 6. Apteka może realizować tylko recepty i zapotrzebowania, które pod względem formy i treści odpowiadają obowiązującym przepisom.

§ 7. 1. Pracownik apteki będący farmaceutą przy realizacji recepty powinien:

- 1) zmniejszyć dawkę środka odurzającego albo środka bardzo silnie lub silnie działającego, jeżeli w receptce środki te zostały podane w dawce przekraczającej dawkę określoną w Farmakopei Polskiej, a lekarz nie uczynił odpowiednich adnotacji na receptce,
- 2) zastosować przy sporządzaniu leku środek farmaceutyczny w stanie oczyszczonym, jeżeli dany środek znajduje się w obrocie w stanie oczyszczonym i nie oczyszczonym, a w receptce nie określono rodzaju,
- 3) zastosować przy sporządzaniu leku środki pomocnicze zgodnie z wymogami Farmakopei Polskiej,
- 4) wydać lek lub zastosować przy sporządzaniu leku środek farmaceutyczny o najmniejszej koncentracji lub najmniejszej dawce, jeżeli w receptce nie podano koncentracji lub dawki,
- 5) wydać lek synonimowy, jeżeli apteka nie ma leku wskazanego w receptce.

2. Wprowadzanie innych niż określone w ust. 1 zmian przy realizowaniu recepty jest dopuszczalne tylko w porozumieniu z osobą, która wystawiła daną receptę.

3. Farmaceuta jest obowiązany wprowadzone zmiany i uzupełnienia (ust. 1 i 2) odnotować na receptce, opatrzyć swym podpisem i pieczętką osobistą.

§ 8. 1. Receptę realizowaną w aptece należy na bieżąco opatrzyć:

- 1) pieczętką apteki i datą przyjęcia,
- 2) podpisem i pieczętką osobistą pracownika farmaceutycznego wydającego lek.

2. Receptę na lek sporządzony w aptece należy ponadto opatrzyć:

- 1) numerem bieżącym i adnotacją o godzinie przyjęcia oraz
- 2) podpisem i pieczętką osobistą pracownika farmaceutycznego, który sporządził lek, oraz podpisem farmaceutycznego kontrolującego lek, jeżeli kontrola taka została przeprowadzona.

§ 9. 1. Na opakowaniu leku sporządzonego w aptece należy zamieścić etykietę apteczną zawierającą:

- 1) adres apteki,
- 2) imię i nazwisko chorego,
- 3) sposób użycia,
- 4) nazwisko lekarza,
- 5) kolejny numer recepty,
- 6) datę sporządzenia leku,
- 7) cenę leku.

2. Do leków sporządzanych w aptece, a zawierających w swym składzie środek odurzający lub środek bardzo silnie działający wydaje się odpis recepty. Odpis innej recepty na lek sporządzony w aptece należy również wydać na życzenie lekarza lub osoby realizującej receptę.

§ 10. 1. Poza przypadkami określonymi w § 9 ust. 2 apteka sporządza i wydaje odpis recepty na lek wydawany za pełną opłatą, jeżeli:

- 1) lek zawiera w swym składzie środki, które mogą być wydawane bez recepty, lub
- 2) na receptce lekarz zamieścił adnotację dotyczącą powtórzenia danego leku.

2. Odpis recepty (ust. 1) przy każdej ponownej realizacji traktuje się jako receptę.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy odpisów recept na leki zawierające w swym składzie środek odurzający.

§ 11. Etykiety apteczne oraz odpisy recept, o których mowa w § 9 i 10, powinny być w kolorze:

- 1) białym — do leków przeznaczonych do użytku wewnętrznego bądź iniekcji,
- 2) pomarańczowym — do leków przeznaczonych do użytku zewnętrznego.

§ 12. 1. Opakowania leków sporządzonych w aptece oraz leków gotowych wydawanych we własnym opakowaniu apteki powinny być przystosowane do rodzaju leków oraz chronić je w miarę potrzeby przed światłem i czynnikami atmosferycznymi.

2. Opakowania leków, o których mowa w ust. 1, powinny mieć odpowiednie oznaczenia, a w szczególności:

- 1) emblemat oka — dla leków ocznych,
- 2) napis ostrzegawczy „truczna — do użytku zewnętrznego” — dla leków zawartych w wykazie A Farmakopei Polskiej, stosowanych do użytku zewnętrznego.

§ 13. 1. Jeżeli apteka wydaje we własnym opakowaniu leki gotowe, na opakowaniu powinna być umieszczona etykieta apteczna zawierająca:

- 1) adres apteki,
- 2) nazwę, dawkę, ilość i cenę leku, a na opakowaniu tabletek (drażetek, kapsułek) oraz ampulek również numer serii lub datę ważności.

2. Przepisy § 11 stosuje się odpowiednio.

§ 14. Należność za lek sporządzony w aptece należy pobrać z góry, a cenę leku i kwotę pobranej należności — odnotować na receptce.

§ 15. 1. Leki wydaje się z aptek według kolejności zgłoszeń.

2. Poza kolejnością należy przyjmować recepty oraz sporządzać i wydawać leki, jeżeli:

- 1) lek lub materiał opatrunkowy są potrzebne do udzielenia pierwszej pomocy,
- 2) recepta zawiera adnotację „wydać natychmiast” lub równoznaczną,
- 3) recepta wystawiana jest na surowice lub szczepionki.

3. Ponadto poza kolejnością przyjmuje się recepty od inwalidów, kobiet ciężarnych, honorowych dawców krwi oraz pracowników służby zdrowia.

4. Dzieciom do lat 14 wolno wydawać tylko leki dozwolone do sprzedaży odroczonej.

§ 16. Przy wydawaniu leku z apteki należy:

- 1) skontrolować datę ważności leku oraz sprawdzić, czy nie wykazuje on cech świadczących o niewłaściwej jakości,
- 2) sprawdzić, czy lek wydawany jest dla osoby, dla której recepta została wystawiona,
- 3) w razie potrzeby i w miarę możliwości udzielić osobie odbierającej lek wskazówek co do sposobu jego użycia i przechowywania.

§ 17. Pracownik farmaceutyczny apteki, który wydaje lub sporządza lek, ponosi odpowiedzialność za jego wydanie i sporządzenie.

§ 18. 1. Recepty i zapotrzebowania na środki odurzające należy przechowywać w aptece przez okres 3 lat, a pozostałe recepty i zapotrzebowania — przez okres 2 lat, licząc od dnia 1 stycznia roku następującego po dacie realizacji recepty.

2. Kierownik apteki ponosi odpowiedzialność za należyte przechowywanie recept i zapotrzebowań oraz prowadzenie i przechowywanie obowiązującej dokumentacji.

§ 19. 1. Pracownicy apteki obowiązani są zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedzieli się w związku z realizowaniem recepty.

2. Receptę przyjętą do realizacji w aptece wolno okazywać tylko osobie, która wystawiła receptę, osobie, dla której recepta została wystawiona, oraz osobom uprawnionym do kontroli aptek.

3. Farmaceuta, który ma uzasadnione podejrzenie, że recepta została sfałszowana, powinien podjąć starania w celu wyjaśnienia tych podejrzeń, a jeżeli jest to niemożliwe, powinien odmówić realizacji recepty.

§ 20. 1. Apteki wydają leki i inne artykuły dozwolone do obrotu aptecznego w czasie ustalonych godzin pracy, dyżurów nocnych oraz pogotowia pracy.

2. Godziny pracy aptek oraz dyżury nocne i pogotowie pracy ustala właściwy do spraw zdrowia organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na wniosek właściwego zarządu aptek.

§ 21. Przepisy § 1—9, § 11—13 oraz § 15—20 stosuje się odpowiednio do aptek kolejowych, z tym że ustalenia, o których mowa w § 1 ust. 2, § 2 ust. 1—3 oraz § 20 ust. 2, podejmują właściwe do spraw zdrowia organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) na wniosek zarządu służby zdrowia właściwej okręgowej dyrekcji kolei państwowych.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 września 1956 r. w sprawie wydawania przez apteki otwarte i kolejowe leków i innych artykułów dozwolonych do obrotu aptecznego (Dz. U. z 1956 r. Nr 42, poz. 197, z 1958 r. Nr 11, poz. 44, z 1960 r. Nr 32, poz. 183, z 1961 r. Nr 25, poz. 123, z 1963 r. Nr 17, poz. 96 i z 1966 r. Nr 27, poz. 166).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1969 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

76

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 5 kwietnia 1969 r.

w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenia społeczne właścicieli taksówek.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90) oraz § 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

20 marca 1969 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego właścicieli taksówek (Dz. U. Nr 9, poz. 66) zarządza się, co następuje: